

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2⁵⁰ зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудни.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошєня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Руслані» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесєня по 15 кр. від стрічки.

Річ пос. Вахнянина

виголошена в австрійській делегації при бюджеті міністерства заграничних справ 26. мая.

На жаль мупу мої короткі замітки почати спростованєм. До сєго зневолив мене наш товариш, пос. Поповічі. Сей пан відмовив нам Русинам національну самостійність, а відтак зробив правительству взагалі заміт, будьто оно фортує Русинів Буковини в некористь Румунів. Дотично відмовлення нам національної самостійности я не хочу послови Поповічіому руйновати єго лїчного погляду і самодурства. Однакож я не забуватий, що тисячлітна історія рїшила се нїчим і в нашу користь, та що послїдна перепиє в Росї в 1897 році виказала, що посеред великої славянської родини жие 30 мїліоновий окремиї і самостійний руский нарід. Я не виноватий також, що хтось зраджує так велике незнаєє етнографїї. Що буковинське правительство піддержує розвій нашої народности, не повинно нїкого чудувати, хто по австрійски чувствує і мислить, і хто в розвою і скріпленю поодиноких австрійских народів добачає скріпленє Австрїї. Наколи притїм спинєні чїсь експанзивні змаганя, то лучше було би призадуматись над питанням, чи взагалі така експанзія оправдана? По сїм переходжу до моїх тем.

Я зголосив ся до слова не з наміром, щоб піддати критицї ті давні і нові дороги в заграничній політицї Австро-Угорцини, якими ходить Ексц. и. міністер заграничних справ. До оцїненя сїх доріг не достає менї позитивних премїс, а моя критика була би або голословна, або низкою самих здогадів і інсинуацій.

Наколи про ново скріпленїй середущо-європейский тридержавний союз і про так щасливо від 1897 р. з Росїєю навязанї мирні відносини маю висказати мїй личний і безсторонний суд, то суд сей не мїг би випасти так некорисно (abfaellig), як некорисно дехто сї відносини тут оцїнив.

Тї приязні взаємнини відповідають по моїй

гадцї теперїшним політичним відносинам і угрупованю сил поодиноких держав Европи.

Етнографічний склад нашої монархїї, іменно Австрїї, кладе крім того на нас поважний і добре обдуманий обовязок: жити з трема сусїдними, а до того — на що кладу вагу — етнічно близькими, державами в добрих по можности відносинах, а случайні непорозумїня ладнати лише мирним способом. Сим, думаю, забезпечимо наші державні інтереси всесторонно і через те кладемо основи до спокійного дальшого економічного розвою нашої монархїї.

Наколи я зголосив ся до слова, то головно в тїй цїли, щоби подбати про добро сїх австро-угорских горожан, котрих невмолима судьба кинула случайнo в другї частї сьвіта.

Мої панове! Фактом є, що в послїдних двох десятиках лїт трудні економічні обставини зневолили жителство обоїх держав до громадного виселєня. Тисячі селян і мїщан, господарів рїльних і дрібних ремїсників покинуло в тїм часї в більшій частї раз на все свою стару вітчину, щоби в далекїй чужинї пошукати лучшої для себе долї.

Сполученї Держави півн. Америки, Бразилїя, Арґентина, Dominion of Canada, навіть Патагонїя і Сендвіскї острови наповнилиє нашими переселєнцями. Більшїсть сїх виселєнцїв віддалась в новїй вітчинї хлїборобству, меньша частина працює тяжко в угляних закопах півн. Америки. Давнїйші виселєнцї, що зайшли до Сполучених Держав півн. Америки, зорґанїзували ся там — завдяки жертволюбивим заходам своєї інтелїгенцї і свого духовенства — і їм жие ся несугїрше. Про сїх не конче треба буде журитись нашої державї, позаяк сї виселєнцї найшли ся в державї, де лична свобода і безпечнїсть майна запорученї. Наколи би належало дещо зробити для сїх виселєнцїв, то хїба се, щоби ми старали ся удержати їх при батьківській вірі. З одного боку треба проте спїнїти православну пропаґанду, яка веде ся між рускими кольонїстами півнчної Америки взагалї з сторови архїєпископа в Сан Францеско, а

відтак треба нам звернути ся до конґрегацїї de propaganda fide в Римї і спонукати єї до видачи наказу, щоби католицкі єпископи півнчної Америки приязнїше відносили ся до гр. кат. руского духовенства, нїж доси бувало.

В подробности годї менї тут входить. Я знаю лише те, що руско-католицка громада в Едмонтон-ї до половини приняла православїє, що в кольонїї Old Forge веде ся доси православна пропаґанда, та що така пропаґанда проявила ся і в других місцевостях, як в Vilkesbarre, Mineapolis і в сусїдній Канадї в Birnery, ЛекДофен-ї, Стюартбернї, Форк-Рїверї, Йорктавнї, Вітмавтї і других оселях. Греко-католицке руске духовенство, що з всяким посьвященєм віддає ся службї своїм прихожанам, находить ся в Сполучених Державах півнчної Америки і в Канадї в дуже прикрїм положєню, неначе між ковалом а молотом, позаяк оно проти православної пропаґанди атевтинського архїєпископа від католицких тамошних єпископів не лише не має нїякої помочи, але без всякої підстави тут і там дїзнає уослїдження і навіть наруги.

При тїм не можу не піднести, що між айрискими католицкими єпископами становить в тїм напрямї виїмку архїєпископ в St. Boniface, в Канадї. Сьвітлий о. Аделард був як-раз тим мужем, що заступав ся за руских і польских населєнцїв в Едмонтон-ї в єпархїї Грандїна по батьківски і сїм способом бодай в частї спїнїв православну пропаґанду, яка виходить з Сан-Францеско.

В виду сїх подїй уважаю себе управненим сказати, що було би дуже порадно, наколи би Ваша Ексцелєнція мїг спонукати оба наші правительства до спільної і одноцїльної акцїї в тїм напрямї, щоби оба правительства угорским і галицким переселєнцям в півн. Америцї і Канадї врийняли з як найбільшою моральною помочю, а — наколи можливо — і з материяльного, щоби їх удержати при своїй давнїй вірі.

Відтак позволю собі запитати Ексцелєнцію, керманїча заграничної нашої політички, чи в се-

35

ГЕНРИК ІБЗЕН.

Як ми мертві воскреснемо.

(Далї).

МАЯ

глянула на нього з гнївом.

Можу догадати ся того.

УЛЬФГАЙМ

ловить її рамя.

Бо Ляре, бачите, знає мої звичаї.

МАЯ

вириваєть ся і мїрить його очима.

Знаєте, до кого ви подібні, пане Ульфгайм?

УЛЬФГАЙМ.

В кождїм разї найбільше до себе самого.

МАЯ.

Так, ваша правда. Бо ви подібні дуже до фавна.

УЛЬФГАЙМ.

До фавна —?

МАЯ.

Аякже, як-раз до фавна.

УЛЬФГАЙМ.

Фавн — то щось в родї потвори, що? Чи може лїсовий чорт, нї?

МАЯ.

Так, так, як-раз такий як ви. З цаяною борїдкою, з козячими ногами. І роги має також.

УЛЬФГАЙМ.

Ой, ой — і роги також?

МАЯ.

Пару поганих рогів як ви, аякже.

УЛЬФГАЙМ.

Ви можете добачити мої рїжки?

МАЯ.

Менї здаєть ся, що бачу їх дуже добре.

УЛЬФГАЙМ

вїймає з кишенї шпурок на пси.

То буде найліпше, коли привяжу вас.

МАЯ.

Ви здурїли, чи що? Хочете привязати мене —?

УЛЬФГАЙМ.

Коли вже маю бути чортом, то най буду ним цїлком. А диви! То ви бачите роги, що?

МАЯ

успокоює його.

Ну, — тепер будьте чемний, пане дїдичу.

Уриває.

Але деж є властиво ваша стрілецька палата, про яку ви нарозказували менї так богато. Вона повинна бути десь у сїй сторовї.

УЛЬФГАЙМ

вказує на хатчину.

Ось тут просто ваших очий.

МАЯ

дивить ся на нього.

Ся стара куча?

УЛЬФГАЙМ

уєміхаєть ся під бусами.

У нїї перебувала вже не одна королївна.

МАЯ.

І сюди заходив до королївни, як ви казали, той осоружний сваток в постатї медведя?

УЛЬФГАЙМ.

Так, товаришу польованя, — як-раз сюди — запрошуючи жестом руки.

Коли зволите ласкаво увїйти. —

(Далї буде).

редуцій Канаді консулярне заступництво є на стільки з'організоване, щоби на випадок потреби могло прийти в поміч австро-угорським переселенцям? Наколи ні, то прошу Вашу Екцеленцію сей недостаток чим скорше усунути.

Переходжу тепер до австро-угорських переселенців в Бразилії, зглядно в Парані.

Тут поселили ся в останніх літах наші виселенці громадно на схід від Ріо-Жанейро і Куритиби, іменно в місцевостях: Прудентополіс, Агва Амаріля, в Люцені, Моемі — де був напад Ботокудів, — в Іросемі, Ріо Кляр, Жанганді, Сан Барбара, Санта Катаріна, в Ріо Гранде де Суль і деінде.

Число сих виселенців доходить мабуть в згаданих оселях до 50 або 60.000 людей. Побіч Росіяни, Італіяни та Німці є перші піонери європейської культури в сих сторонах. Первісних переселенців наділило бразилійське правительство землями. Суть се справді пустари, понайбільше праліси, котрі треба доперва викорчувати і справити, але будь-що-будь дають они нашим людям підставу до якого-такого життя.

З пізнішими переселенцями не обійшло ся однакож тамошнє правительство так людяно, а покривдило їх дуже тяжко. Замість поселити їх в Парані, вислало їх бразилійське правительство по більшій часті в середущі, ледви приступні, підтропові провінції, іменно до Мінас Герас, де віддано їх управителям кави і теї яко т. зв. «colonos», вірнійше оказавши, яко простих певільників. Дві третини таких переселенців гине звичайно в наслідок тропового клімату і маляричних недуг, а одна третина пропадає поволи в тяжкій неволи.

З листу одного латинського священника, о. Ціналевського з Буенос Айрес, довідую ся, що недавно багато австро-угорських емігрантів замість їх поселити в Парані, тамошнє правительство вислало до Аргентини, а аргентинське правительство веліло частину сих емігрантів вивезти в далеку провінцію Мендозу в руки одного багатого фармера, другу частину вивезено просто до Чубут-у в скелестій, холодній і цустароватій Патагонії, де хиба жеде їх голодова смерть, а се-ж суть австро-угорські горожани.

З письма о. Кузми ЧЧ. В. В. в Прудентополісі з 2. червня 1898 р. довідую ся дальше, що бразилійське правительство багато австро-угорських переселенців перевезло до Сан Паольо, щоби їх знову віддати тамошнім плянтаторам в неволю. Тих бідолах законтрактовано просто на три роки плянтаторам і віддано їх самоволи сих богачів. Утеча відтам неможлива. Міліція має право збігців не лише ловити та завертати, але просто стріляти. О правній опіці нема бесіди.

Але приходжу до ще драстичнішого случаю. Вже під кінець 1898 р. донесла наша руска часопись американська «Свобода», що над 300 галицьких виселенців пропадає в неволи на Сендвіських островах. В січні 1899 р. подали ню-йорські днівники вість, що під кінець 1898 р. бременські агенти наклонили 365 галицьких емігрантів до переселення на Гавайські острови, та що сих людей віддано опять на три роки в неволю тамошнім фармерам. Один з сих запроханих, який то Лев Раль, пише відтак в письмі до одного посла з Галичини про долю своїх товаришів таке: «Наша бужда переходить всяке понятє. Деякі з наших працюють 10 годин денно в плянтаціях цукрової трості, другі по 12 годин в цукроварнях. Ми пропадаємо від тропового жару і злого поведеня наших наставників. Багато з наших померло з тяжкої праці або з туги за вітчизною. Коли 47 з наших людей застановило роботу, бо працю в плянтаціях продовжено протиконтрактово на 12 годин денно, то плянтатори веліли їх заковати і держали так довго в тюрмах, доки ті бідні не рішили ся опять взятись за роботу. Упадаючих в роботі бито без милосердя, вязано до коний і волочепо по полях, а навіть тровлено псами».

В письмі, яке одержав один сеянин з під Ланьцута, сказано: «Замість до Америки завезли нас бременські агенти в жовтні 1898 р. на остров Оагу. Нас заставлено до роботи на цукрових плянтаціях, де працюємо по 12 годин денно в страшнім сончнім жарі. Деякі з нас відказали ся від роботи, але суди розсудили в їх некористь, а то на основі контрактів, які від нас вимантачено. Лише 23 молодих недо-

ростків увільнено. Дехто утік на корабель, що случайно закинув якор при острові. Але на розказ австрійського консуля (!) видано сих збігців і запроторено опять в неволю. Ми писали до Нового Йорку, ми жалувались перед властями, але все даром».

Ось реляції!

Не знаю докладно сказати, але Раль пише виразно в своїм листі, що як-раз австро-угорський консуль був тим чоловіком, що велів галицьких емігрантів, що застановили роботу, посадити в тюрму, заковати і держати так довго, доки не взяли ся назад за роботу.

З сказаного не хочу я виводити ніяких внесень. Я звертаю лише увагу Екц. п. міністра заграничних справ на сі сумні пригоди і неправности і прошу Вас, п. міністер, вглянути в сю справу і розпорядити, що буде потрібно. (Брава і оплески).

Допись з Буковини.

Візитація Преосв. Еп. Андрея в Радівцяж.

В понеділок, 28. мая, прибув Преосвященний, в супроводі о. декана Шиха, о. Глібовицького з Качики, Порубальського з Кімполонга та виїхавших єму на зустріч місцевого старости Патака, бурмістра Деканього, комісаря д-ра Росіна, інспектора і надборці податкового чверть на 5. вечером перед триумфальну браму, де єго повитали відповідними красними промовама: шкільний радник Устиянович хлібом-солею та старенький латинський парох і декан сучавський, крилошанин Ністенбергер з латинським клиром і релікварем, скропленим слезами зворушеня. Серед величезного здвигу народа, вичікуючого терпеливо на місци цілих шість години, ка толицкої молодежи шкільної, представителів властей, рупив похід побільшений оо. Матейковим з Глібоки і о. Злепком з Серету до латинського костела, в дверех котрого повитав Преосв. Архирей місцевий душпастир образом Христового Рождества, справленим парохіянами на памятку обнятя Владикою станицлавівського престолоа.

По скінченім молебні мав Преосвященний, мимо умученя відбутою тогож дня 75 кільом. дорогою з Кімполонга і двома проповідями в Гліті, пориваючу проповідь, по котрій приймав в домі радника Устияновича представителів урядів, шкіль та депутатів жидівску. Не лишаючи собі по короткім покріпленю в гостиннім домі одинокого в місті представителя рускої інтелігенції навіть на хвильку спочинку, звидів Преосвященний школи і повідавав представлявшим ся візити. В хорошо пристроєній VI кл. школі хлопців повитав Владіку збір учительский По патехизації удав ся Преосвященний до гімназії, де єго повитав директор Мор, а католицкі ученики, зібрані в шкільній каплиці, привітною піснюю і учитель Романовский рускою промовою. Почім заспівали, попри 9 Русинів, всі другі народности «Многая літа». О 9. год. урядило місто в честь Князя Церкви похід зі смолоскинами, а при вечери в домі душпастиря, далась почути під вікнами незвичайна в тім німецько-волоскім місті рідкість — руска пісня гімназистів.

Равенько о 7. год. другого дня був вже Преосвященний в Домі Божім. По укінченю всіх приписаних Богослужень, промовляв до зібраного народу, загреваючи єго справді золотоустими словами до Божої любви, посвятив образи і книжочки і вже о чверть на 3. вибрав ся по короткім обіді в домі душпастиря на дальшу візитацію, до, 6 миль віддаленого, Садова, полишаючи по собі, як усюда, жаль межі людьми, що так скоро по радіснім «Витайте» наступило прикре «Прачайте».

Годі однак — ревність Апостольська обнимає собою всі діти, а дай Боже, щоб Преосвященний з'єднуючи собі одним словом людські серця та здобуваючи собі у всіх народностей і віроісповідань незвичайну симпатію, приєднав їх так само до правдивої любви Божої.

Делеґації.

В середу австрійська делеґація прийняла замкнене рахунків за минулий рік та радила відтак над окупаційним кредитом, який по ко-

роткій дискусії прийнято. Відтак прийнято бюджет спільного міністерства скарбу, а накінець міністер війни Кріґгамер відповідав на ріжні інтерпеляції. На інтерпеляцію дел. Вахьянина що-до вправ військових на руский Великдень заявив міністер, що сей факт єму зовсім невідомий, та що він зарядить дотичне слідство. Правильно, о скілько на те позваляє служба, призволяє ся воякам учапати на богослуженя, а святачні дні є для них феріями. Однак, коли в деяких полках є вояки ріжних віроісповідань, то годі всі їх свята оголосити феріальними днями.

Вчера о год. 10. рано відбуло ся останнє засіданє австрійської делеґації. По відповідях на ріжні інтерпеляції, міністер заграничних справ ґр. Голуховский висказав іменем цісаря подяку делеґації за щирю працю та зичливість. Відтак працював делеґації презес дел. Яворский. Вказав на відрадну прояву, що обструкція, яка обезсилила парламент, не вдерла ся до тепер до сего високого законодатного тіла. Се нехай стане доказом, що є можливо висказати свободно свою думку з рішучосцію та огнем, однак не наражаючи парламентарного життя на шкоду. Вкінци дел. Траутмансдорф подякував презесови делеґації Яворскому за безстороннє веденє нарад та пожелав єму, щоби ще довгі літа працював в делеґаціях. Після зрективікованя протоколу засіданя, замкнено делеґацію.

Вчера відбув ся другий делеґаційний обід у цісаря. Всіх застановило, що на першім обіді цісар не розмовляв з чеськими делеґатами. Праца уважала се іґнорованєм чеських заступників зі сторони цісаря, однак так не було і навіть самі чеські делеґати не поняли сего в такий спосіб. Ще перед другим обідом у цісаря, співробітник будапештеньского «Magyar Ország» інформовав ся у дел. Пацака що-до сеї події, а він висловив ся, що правительство ніяк не може дораджувати цісареві до іґнорованя сих заступників, з якими правительство має намір пересправляти. Цісар не звертав ся до чеських послів тому, бо не було до сего можности і часу підчас першого обіду.

Другий делеґаційний обід потвердив се оповні, бо зараз по розмові з президентом міністрів др. Пацаком, цісар звернув ся до дел. Пацака і навязав з ним довшу розмову:

— Чи повертаєте просто до Праги?

Пацак. Ні, їду наперед до Відня, а з відтам доперва до Праги.

— Теперішні часи дуже тяжкі.

Пацак. Так є, але не з нашої вини. Ваша ціс. Високість знають, що нас втручено в сю ситуацію. Але ми вказали правительству дорогу, на якій може відістати ся з сеї ситуації. Не маємо найменшого наміру нарушати права иньших народів, але просимо Вашу ціс. Високість, щоби приказали предложити собі наші бажаня.

— Так є, але панове виступали при нарадах міністерства заграничних справ дуже лихо. Спосіб, в якій там поворено, належить зґанити.

Пацак. Прошу Вашої ціс. Високости, висловленє міністра заграничних діл було також держанє не в сім тоні, як в роках попередних делеґацій. Я сказав би неправду, коли-б твердив, що наше становиско вийшло з виключно політичних мотивів, а не з внутрішних. На цілій земській кулі нема народу, якому хотіли би вирядити таку кривду як Чехам.

Відтак цісар звернув бесіду на язиковий закон. Дел. Пацак відповів, що сей закон не вистарчає Чехам, і коли цісар призоветь, щоби сю справу поладнано на підставі §. 14., то в краю повстане така буря, якої ще не було. Тому звертаю ся до Вашої ціс. Високости, щоби сей закон не переводити на підставі §. 14. Сі слова мали немилу діткнути цісаря і відповів лише: Ого, ого!

Дел. Пацак повторив ще раз своє прошенє, щоби цісар, як зваток чеських відносин, зволив сам розслідити ситуацію, а монарха в дальшій ході бесіди мав зґанити острими словами поступованє Молодочехів в парламенті, кажучи: «Се, що панове робите в парламенті, є скандалем, а такому скандалеві належить покласти раз кінець».

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

З Відня доносять, що бар. Василько надіслав лист до пос. Горжіці, в яким просить Молодочехів, щоби залишили обструкцію в інтересі других, менших народів славянських. Замість стати добродіями сих народів, они стають їх гнобителями та втручають їх у пропасць. Абсолютизм, який Чехи можуть привести, був би страшною язвою для Русинів, що так дорого окупили собі кілька послів в парламенті. В случаю абсолютизму руский нарід був би цілковито виданий на жертву згноблення своїм геґемонам.

В французській палаті послів виринула на ново справа Драйфуса. Іменно посол Кастеллян заінтерпелював правительство, як стоїть справа зі зрадженими письмами з генерального штабу, дотикаючими справи Драйфуса. Міністер війни Галіфе дав таке саме пояснене, як в сенаті і радив, аби справою більше не займатися. По промові ще президента міністрів Вальдек-Руссо прийшло в палаті до дуже бурливих подій, так що ген. Галіфе вийшов з палати і вже в ній не появився. Отже з сею подією лучать уступлене Галіфета з міністерства, хотий его письмо з просьбою о димісію подає причиною его лихий стан здоров'я.

Бельгія, як невеличка держава, не потребує числити ся з ходом великих діл заграничної держави і може дозволити собі на ріжнородні експерименти в обсягу свого конституційного устрою. З причини виступившої там обструкції в парламенті, розписано нові вибори, та они принесли лише змінене опозиційного елемента. Клерикально-консервативних послів вибрано 85, лібералів, радикалів і християнсько-соціальних демократів 33, соціалістів 33. Результат в кількох округах ще не справдженій. Опозиційні партії здобули взагалі 66 до 68 мандатів. Пануюча доси партія мала до тепер велику перевагу, бо розпоряджала 112 голосами. Тепер клерикали і консерватисти будуть мати лише 8 до 10 голосів більшости. Більшість, котра доси рядила абсолютно, буде мусіла числити ся з опозицією, яко з впливовим політичним чинником. Бачучи, як їй поступово усуває ся ґрунт зид ніг, консервативна більшість для ратованя власного політичного істнованя мусить зійти на дорогу уступок. Спеціально на поли соціального законодавства мусить покинути свою дотеперішню упрямість, тісноту і завзяте. Рівночасно з виборами до палати послів відбували ся вибори сенаторів і 29 членів опозиції. Провінційналі ради мають вибрати ще 26 сенаторів.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Талалея муч.; рим.-кат. Еразма. — В неділю: гр.-кат. Константина і Єлени; рим.-кат. Св. Духа.

— **Товариство руских женщин в Станиславові** устроює дня 17. червня прогульку до Галича, котра відбуде ся на горі замковій з музикою, танцями і товаришескими забавами. Виїзд зі Станиславова поїздом о год. 2½ з полудня; вступ 20 кр. від особи. Весь дохід з прогульки призначений на Інститут дівочий.

— **З руского театру.** Театр переїздить з Тарнова до Перемишля, де вже 2. н. ст. червня дасть перше представлене. Репертуар такий: Дня 2. червня «Кляте серце» драма Тобилевича; 3. червня «Не ходи Грицю на вечерницю» образ народний Александрова і Старицького; 4. червня «Ямарі» оперета Целлера; 5. червня «Шалавило» комедия в 5 діях Глинського, в перекладі Стадника; 7. червня «Чумаки» комедия Тобилевича; 9. червня «Малка Шварценкопф» комедия Запольської в перекладі Гембицького; 10. червня «Нещасне коханне» Манька.

— **Товариські зїзди.** Абітурієнти, що зложили в 1890. р. іспит зрілости в академічній (рускій) гімназії у Львові устроюють сего року товаришеский зїзд у Львові. Зголошеня приймає п. Вас. Винар, сулент гімназії (Львів, гр.-кат. духовна семінарія, ул. Коперника ч. 36) і п. Іван Кунців, кандидат адвокатский в Жовкві.

— **Матуриєнти, що зложили іспит зрілости в 1890. р. в золочівській гімназії** зволють в цілі означеня речинця скликаня товаришеского зїзду сего року листовно зголосити ся до п. Жигм. Гінце Білинського або А. Енґля, асистентів поштових у Львові, в головнім уряді телеґрафічнім.

— **Війскові музики** у Львові будуть грати в червні: дня 5. перед головним одвахом на пл. св. Духа; 7. і 21. перед корпусною командою; 12. і 26. перед намісництвом; 5. в міській городі; 1. і 19. в стрийській парку; 28. перед домом інвалідів. Початок о 6. год. вечером.

— **Інтриги серед акторської републики.** Вчера замістили всі дневники польські ось яке письмо: «Дійшло до моєї відомости, що ріжні чинять мені закид з того, що маючи разом з жінкою знатну емеритурю, еще тепер мимо прик ого положеня моїх товаришів, кажу платити собі таку пенсію, яку я брав за попередної дирекції. Не розбираючи зробленого мені закиду, завначую лише, що кождий, хто працює, має право жадати винагороди, отже і мені прислуґує се право, без огляду на се, що може надто рідко (хотий в сїм не моя вина) П. Т. публіка подябує мое ім'я на афішах. Однак не хотий хочби тїни якоїсь нетоваришескої полишити на собі та покласти конець всяким балаканкам, заявляю отсим, що від нині — узглядняючи тяжке положеня моїх товаришів; тяжку їх борбу за бит, — буду працювати, як до тепер, так і дальше на сцені, однак цілком безінтересовно, бо зрікаю ся всякої винагороди. Володислав Воленський драматичний артист».

Се письмо уложене так зручно, що з правдивим здивованем ми вчитали в нинішнім «Dzienniki polsk-im» заперечене п. Воленського, що ані він, ані ніхто з его поручення, не писав такого письма, та що редакції стали тут жертвою якоїсь злобної містифікації.

— **Іспит зрілости** в ряшівській гімназії зложили: Баєк Петро, Балицький Володислав, Боронь Стан., Бранд Марц., Буда Йосиф, Бурда Іван (з відзн.), Цеслік Йосиф, Чикель Вал., Дольницький Мирон (з відзн.), Гавриць Тадей, Глодовський Стан., Гурак Йосиф, Гайдук Франц, Голуб Іван, Гонфен Фішель, Качоровський Йосиф, Кобляяр Іван (з відзн.), Лісевич Корн., Малодобрий Тома, Маєр Теод., Навроцький Семен, Прушинський Мартин (з відзн.), Зальцман Кальман, Сікора Антін, Репробовано на рік 3, а поправку одержало 5.

— **Адин народ!** Знехтоване української нації в Росії опирає ся на брутальній силі російського деспотизму. Однак численні агенти та псевдоучені намагають ся оправдати сей клич позірними аргументами з історії та лінґвістики. Пощо даремного труду тому, хто має силу! У кого сила, у того власть. Отсе німецький міністер внутрішніх справ, Райнгабен, заявив в німецькім парламенті Полякам, що «в границях німецької держави нема осібної, польської народности, в ній є лише одна народність німецька, до якої належать і ті горожани, що до тепер ще говорять по польски!» Се бодай отверто сказано і без гіпокрізії.

— **Батьושка увільнить.** До редакції одної з львівських часописей прийшов оноді міщанин з Бродів та просив редакцію о інтервенцію в напрямі уневажненя судового вироку, засуджуючого его на 3 місяці вязниці за якийсь проступок. Коли редакція заявила, що она не може сего зробити, загрозив міщанин, що зверне ся з таким прошенем до російського царя, цар напише лист до нашого цїсаря і суд мусить знести вирок. Хто справив засудженого на таку дорогу, не хотів сей виявити, але що рубель своє діло робить, то явно.

— **Убийство в Хойничах.** «Local-Anzeiger» доносить, що в Хойничах кримінальний інспектор Бравн увязнив різника Гофмана і его дошку під закидом замордованя Вінтера. Обоїх поміщено в слідчий вязниця, а крім сего пошукує поліція хлопця зі склепу Гофмана, якогось Волька котрий також брав участь в злочині. Вольке виїхав сейчас по сповненні убийстві з Хойниць, та до сего часу его не найдено. Прокуратория зарядила друге переслухане всіх свідків під присягою. — Похорони Вінтера відбули ся в неділю при велачезнім здвизї народа не лише місцевого, але і з дальших околиць Німеччини.

— **Ц. к. Диренция залїзниць державних** оповіщує:

Задля оживленя руху прогулькового до східних Бескидів, видавати ся буде в часі від 19 мая до 16. вересня с. р. білети поворотні П. і Ш. кляси з 50 зглядно 30% зниженем і з 3-днєвною важностію для слїдуючих реляцій:

З Чернівців, Городенки міста, Коломиї, Львова, Потутор, Станиславова, Стрия, Тернополя і Залїщик до Дори, Яремча, Микуличина, Тартарова і Ворохти. Білети ті видавати ся буде в повисшій часі, тільки що суботи, неділі, в кожде сьвято торжественне як рим.- так і гр.-кат. обряда, як також в кождім дни перед таким сьвятом до слїдуючих поїздів особових:

В Чернівцях через Коломию-Ланчин в кождо суботу, як також в кождім дни перед сьвятом торжественним до поїзду Ч. 318. — В Городенці місто і Залїщиках в кождо суботу, неділю і в кождім дни перед сьвятом торжественним до поїзду Ч. 3952 зглядно 4355. — В Коломиї через Ланчин в кождо суботу і в кождім дни перед торжественним сьвятом до поїздів Ч. 3952 і 3956, в неділі і сьвята до поїздів Ч. 3952 і 3958 (Поїзд Ч. 3958 переходить тільки в часі від 14. червня до 16. вересня). — У Львові в кождо суботу і в кождім дни перед сьвятом торжественним до поїздів Ч. 317, 311 і 313, в неділі і сьвята до поїзду Ч. 317. — В Станиславові в кождо суботу і в кождім дни перед торжественним сьвятом до поїздів Ч. 3113 і

3111, в неділі і сьвята до поїздів Ч. 3115 і 3111. — В Стрию в кождо суботу і в кождім дни перед торжественним сьвятом до поїздів Ч. 1211 і 1219, в неділі і сьвята до поїзду Ч. 1211. — Тернополи і Потуторах в кождо суботу, неділю, сьвятої в кождім дни перед торжественним сьвятом до поїзду Ч. 3311.

Поворот наступити може кождим особовим поїздом, однак під условієм, що їзда поворотна мусить зачинати ся перед півночю третого дня важности білету.

— **Дрібні вісті.** Епископом-суфраґаном в Кракові іменованій кс. канонік Новак. — В Деговій коло Рогатина згоріла шопа Андр. Мандрони, обезпечена на 500 зр. в «Краківськім товаристві обезпечень». Мандрону увязнено яко підозріного о підпал. — В Св. Льоа в Спол. Державах незвісні злочинці висадили у воздух динамітом ваґон міської залїзницї, при чім дві особи понесли тяжкі рани. — В Голосковичах коло Бродів згоріло 30 селянських домів. — В Щитівці, залїщичского повіта, знищив огонь 16 домів. — Познаньска поліція заборонила женщинам ходити в довгих спідницях, бо сим способом робить ся на улицах порохи. — В Чернівцях помер тамошний посол до ради державної, Давид Тітінґер. — До Варшави прибуде дня 3. червня перський шах. Поліція дозволила мешканцям прикрасити дома на час побуту шаха перськими народними відзнаками. — Венедикт Байнреб, радник краєвого суду у Львові помер вчера по двотижневій недужї. — На Угорщині вимерз сего року весь виноградник, так що винниці не будуть мати ні одної каплі сегорічного вина. — Від двох днів Москва не має води, бо пукнули оба митичинські водопроводи. Ціна бочки води доходить до 25 рублів, а ведро коштує рубля. При направі водопроводів заняті всі інженери на чолі 200 робітників: — Рафінерія горівки Попова продала минулого року виробів на суму 10,000,000 рублів. За одні 1000-рублевий уділ платить фабрика 8000 рублів. — Дневник «Россія» доносить, що підчас сегорічної, цукрової кампанії повстане 12 нових цукроварень. — В почи дня 30. мая огонь знищив місточко Володимир на Волині; 800 родин, переважно жидівських, остало без даху. — Поїзд «express» з Парижа наїхав вчера на тягаровий поїзд. Машиніст убитий, служба і кількох пасажирів ранені.

Телеґрами.

Відень, 31. мая. Wiener Tagblatt доносить, що димісія чеського міністра др. Резека є правдоподібною.

Будапешт, 31. мая. Адміністраційний трибунал орік, що підчас треваня правління ex lex, правительство не мало права стягати податків. Правительство сказано заразом на зворот побраних податків.

Відень, 1. червня. Вчера відбули ся вибори з 4. курії у всіх дільницях Відня. Вела ся шалена агітация, при якій лучило ся кілька арештованих. Вибрано 18 антисемітів і 2 соціал-демократів

Будапешт, 1. червня. Після полагожденя звичайних формальностей та висказаня міністром Каляєм подяки цїсаря за працю угорської делегації і заразом подяки снільного правительства за довіре — угорську делегацію замкнуто трикратним, одушевленим окликом в честь короля.

Париж, 1. червня. Димісію міністра війни Галіфета прийнято.

Льондон, 1. червня. До тутешних дневників доносять з Шангаю, що китайське правительство оголосило едикт, наказуючий під карою смерти належане до союзу боксерів, якого цілю є мордоване Европеїців.

Льондон, 1. червня. Генерал Робертс телеґрафує з Йоганесберґа, що англійські війська заняли місто дня 31. мая. На правительственнім будинку повіває англійська хоругов. Відділи війська виславо за цофаячими ся Боєрами в напрямі Преторії.

Льондон, 1. червня. Westminstergazette доносить: З добре поінформованих кругів довідують ся, що Англичани схопили президента Кріґера в місцевости, віддаленій 6 миль від Преторії.

СОТРУДНИКА

потребує

парох в Заланові п. Рогатин.

Дуже вигідне місце для безженного.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині	посп. особ.	відходить о годині
1-35	6:10 з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	6:20 з Чернівців (Іцкан, Галапу), Станиславова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6:46 з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк.	2:08	6:43 до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	7:45 з Янова	8:30	6:35 до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	7:40 з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2:55	8:40 до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8:00 на дв. головний		9:00 до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8:05 з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия		9:15 до Янова
	8:15 з Сокаля, Рави рускої		9:25 до Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Підз.
	8:50 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:42 до Чернівців, Станиславова
	11:45 з Ядослава і Любачова	2:55	9:55 до Сокаля, Белаця, Рави рускої і Любачова
	11:55 з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10:20	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-
	12:55 з Янова	1:25	дїлі і свята
	1:15 зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1.		2:15 до Брухович від 13. мая до 15. вересня
	черв. до 15. вер.		в недїлі і свята
2:20	3:14 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)		3:05 до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:35	5:17 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:15 до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	5:40 на дв. голов.		3:26 до Брухович щод. від 1. мая до 16. вер
1:45	5:45 з Кракова		3:30 до Ряшева, Хирова, Любачова
	5:55 з Чернівців, Іцкан		
	6:00 з Сокаля, Белаця і Любачова		
Ніч		Ніч	
8:40	7:24 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	6:10	до Станиславова
2:31	8:28 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в днї б.
12:20	8:50 з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.	12:40	6:30 до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	9:23 з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50 до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща
			7:10 до Тернополя дворець головний
			7:33 до Тернополя дворець Підзамче
			7:25 до Сокаля і Рави рускої
			7:48 до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
			9:12 до Янова від 1. мая до 15. вересня
		2:51	10:40 до Чернівців і Іцкан
			10:50 до Кракова, Відня, Варшави
			11:00 до Підволочиск, Бродів дв. голов.
			11:25 до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
			4:15 до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.
			4:45 до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Гога вічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красницьких ч. 5) удїляє поясненї в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
всякі
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшій кур-
сі деннім не числячи ніякої
провізії.

ПЛАШІВСКА
парова Фабрика
дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,
Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
порукає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської
— барви червоної або чорної;
рурки дренаві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для виго-
ди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром
Упрашає о численні замовленя

15—20 **Заряд.**

Артистичне заведене ритовниче малярства шильдів.
відливання, таблиць, виріб печаток навчукових і великий вибір
навчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вн. Міколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки нав-
чукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди
мальовані на шклї, деревї, блясі та полотні. Всїлякі ляке-
рованя, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди ляні з ріж-
них металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, пе-
чатки, штанци, відзнаки, букви, монограми,
герби і гузики до упряжи та ліберїї. Марки
печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Ну-
моратори і стемплї на датум. Обцяги до
пльомб, шабьони. Краска до печаток та
хемїчна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень
„ДНѢСТЕРЪ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне,
припоручене Всч. Духовенству і всім вірним
Впресов. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариям** всіх
трех епархїй, обезпечає будинки, урядженє дома-
шне, скот, господарскї зварили, збіжє в зерні і со-
ломї, сіно в стогах і будинках против шкїд огневих.

Став фондїв гваранційних з днем 31-го груд-
ня 1899 вносєть:

Фонд резервовий	245.814	кор. 52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премїй	148.480	”	”	
” спеціальна	1.684	”	80	
Фонд основний	72.000	”	”	
” емертальвий	18.166	”	60	”

Тарифи «Днѣстра» дуже уміркованї, услїва
обезпечень корисні, а шкоди ліквідують ся без-
проволочно. До кінця 1899 року вносєли випла-
ченї шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Полїси «Днѣстра»
приймає Банк краєвий і Каса оцадности у Львові,
Коломиї, Самборї, Долині, Святинї, Городенцї, Те-
ребовлї і Залїцках при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Днѣ-
стерь» в Товариствї взаїмних обезпечень
в Кракові, котре дає найкорисніші услїва.
представляє своїми фондами найбільшу гва-
ранцію і видає полїси і квїти в рускїм язичї.
Зголошеня о удїленє агенцій в окрестностях, де не-
ма близько агенцій «Днѣстра», приймає ся.
«Днѣстерь» виплатив агентам по конєць 1899 р.
провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч 10. (дїм «Просьвіти»)

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень
Антонія І. Голендера
у ЛЬВОВІ, при улиці СІКСТУСКІЙ ч. 2.

приймає пренумерату місячну і квартальну на всі часописи, які виходять
в краю і за границею в язичї рускїм, польскїм, німецькїм, французскїм і т. д.
по оригінальних цнах.

ПРОДАЖ ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ.

Приймає оголошеня (інсерати) до всіх часописей обчислюючи їх
як найдешевше.

Бюро отворене від 7. години рано до 9. вечером.